

Huizinga-Heringa

antwoord op vragen van de heer Koppejan gezegd dat de situatie waarop wij reageerden in december niet de veiligheid betrof. De reden was niet de veiligheid maar de kustlijn­zorg. Het suppleren van zand gebeurt om het kustfundament op orde te houden met als doel, te voorkomen dat de veiligheid van dat moment afneemt. Een en ander draagt niet bij tot verbetering van de veiligheid. In december hadden wij het vermoeden dat bij de Hondsbosse zeewering 7 miljoen kuub zand kon worden gestort. Dat bleek vanwege milieueffecten echter niet te kunnen. Om de kustlijn op orde te houden, is daarom besloten het zand over de gehele kust van Noord-Holland te suppleren.

Dit is een nieuwe situatie, gemeten op grond van de nieuwe randvoorwaarden die pas sinds 11 september jongstleden gelden. De nieuwe randvoorwaarden lijken er bij de Hondsbos­sche zeewering en bij de Pettemer zeewering toe bij te dragen dat de veiligheid enorm afneemt. Dat is voor mij de reden om zo snel mogelijk maatregelen te nemen.

De heer **Duyvendak** (GroenLinks): De staatssecretaris erkent dus wel dat wij met een zorgelijke situatie te maken hebben. Dat is overigens de tweede zorgelijke situatie bij de kust, want bij de Maeslantkering in de regio Rijnmond voldoet een en ander ook absoluut niet aan de veiligheidsnorm. Welk veiligheidsniveau garandeert de staatssecretaris de bewoners achter die zeewering op 30 oktober?

Staatssecretaris **Huizinga-Heringa**: De kans dat er water over de dijk slaat, is heel groot. Wij weten niet wat er gebeurt als dat probleem zich inderdaad voordoet. Ik heb in een krant gelezen dat de dijk op doorbreken staat, maar dat is op dit moment absoluut niet aan de orde. Ik garandeer de mensen dat ik dit rapport verifieer, dat ik de cijfers goed op orde heb, dat ik naga welke maatregelen kunnen worden genomen, dat ik daarover op een zo kort mogelijke termijn een beslissing neem en daarmee direct aan de slag ga. Half oktober moet duidelijk zijn wat ik van plan ben en vervolgens zal ik direct aan de slag gaan.

De heer **Madlener** (PVV): Wij hebben vandaag vastgesteld dat onze zeewering niet op orde is. Dat is voor mijn fractie onaanvaardbaar, te meer daar het kabinet de belastingen verhoogt en die aan allerlei zaken uitgeeft. Onze burgers lopen gevaar. Dat is toch niet uit te leggen? Ik stel voor dat de staatssecretaris al haar linkse plannetjes uitstelt totdat de zeewering op orde is.

Staatssecretaris **Huizinga-Heringa**: Ik ben mij absoluut niet bewust van linkse plannetjes en weet dus ook niet welke ik zou moeten uitstellen.

Wij weten dat er in de kust zwakke schakels zijn. Daarom beschikken wij over het Hoogwater­beschermingsprogramma. Het kabinet heeft geld beschikbaar om dat probleem op te lossen. Ik roep alle provincies die met dat probleem te kampen hebben op om zo snel mogelijk plannen te maken, opdat wij die kunnen uitvoeren en de gehele kustlijn weer veilig kunnen maken. Ik ben het met de heer Madlener eens dat die zwakke schakels zo snel mogelijk moeten worden aangepakt.

De heer **Poppe** (SP): Zo snel mogelijk is te laat. De

problemen kunnen vannacht ontstaan. De staatssecretaris kan niet garanderen dat er geen overstromingen komen. Ligt er een noodplan klaar in geval van een dreigende overstroming? De staatssecretaris dient te weten wat zij moet doen als er storm op komst is.

Staatssecretaris **Huizinga-Heringa**: Ik heb niet gezegd dat ik geen plan heb klaarliggen. Evenmin heb ik gezegd dat er elk moment iets kan gebeuren. Niemand kan volledige veiligheid garanderen. Ook als er sprake is van een heel hoog veiligheidsniveau, kan die storm van morgen tot gevolg hebben dat het fout gaat. Laten wij elkaar niet voor de gek houden: absolute veiligheid bestaat niet. Uiteraard moeten wij de kans dat er iets mis gaat zo klein mogelijk maken. Wij hebben nieuwe randvoorwaarden gesteld. Zodra blijkt dat de Pettemer zeewering niet meer voldoet aan de normen die wij daarvoor hebben gesteld, ga ik daarmee zo snel mogelijk aan de slag, al moeten wij natuurlijk eerst nagaan wat er precies aan de hand is en welke maatregelen daarbij passen. Dit zijn mijn plannen, dit ga ik doen.

Vragen van het lid Koşer Kaya aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over **het wijzigen van de strekking van de Handelingen door kabinetsleden.**

□

Mevrouw **Koşer Kaya** (D66): Voorzitter. Minister Donner heeft in het verslag van 21 juni jongstleden zijn tekst veranderd. Ik ga het vandaag niet hebben over de werkwijze en de regels die wij ten aanzien van verslag­legging hebben gemaakt. Daarvoor is dit niet de plaats. Ik zal dat in het Presidium aan de orde stellen. Het gaat er mij om dat de minister de zin en de betekenis van zijn betoog heeft gewijzigd. Natuurlijk kan iemand een kleine evidente fout laten veranderen. Daarvan is hier geen sprake.

De minister vindt mij aan zijn zijde wanneer het gaat om de modernisering van de arbeidsmarkt. Wij moeten deze modernisering echter wel open en correct bespreken. De minister heeft zijn woorden veranderd, zodat hij in de Handelingen een andere analyse van de arbeids­regels geeft dan hij in het debat deed. In het debat zei hij dat partijen niet bij onderlinge overeenstemming de arbeidsovereenkomst kunnen beëindigen. Hij heeft dit gewijzigd in: "De werkgever kan in Nederland niet de arbeidsovereenkomst eenzijdig beëindigen. Dat heeft de wetgever verboden." Dat laatste is trouwens ook niet helemaal correct, maar belangrijker is dat de minister de zin en de strekking van zijn betoog heeft gewijzigd. Dit had hij wat mij betreft op een duidelijkere wijze kunnen melden aan de Kamer. Het gaat niet alleen om de relatie met de Kamer; ook advocaten en rechters raadplegen de Handelingen. Daarom is het van belang dat er een faire weergave van het debat in de Handelingen terechtkomt. Ik beperk mij tot twee vragen.

Heeft de minister de strekking van zijn betoog gewijzigd zonder de Kamer hiervan op een andere wijze te berichten? Erkent de minister dat hij een fout heeft gemaakt en dat hij de Kamer hierover op een nettere wijze had kunnen berichten?

Minister **Donner**: Voorzitter. Het klopt dat ministers net als alle andere leden in deze Kamer aan het einde van de dag of de dag na de vergadering een conceptstenogram krijgen om daarin in het belang van de functie van de Handelingen correcties aan te brengen, zodat deze zodanig worden opgesteld dat die ook voor het nageslacht begrijpelijk zijn. Door mijn departement zijn inderdaad voorstellen gedaan ter verduidelijking van wat ik heb gezegd in het door mevrouw Koşer Kaya bedoelde debat. Dat is overigens niet anders dan wat ik 25 jaar geleden als ambtenaar al begonnen ben te doen en niet anders dan wat deze Kamer al 160 jaar lang met deze regels doet. De Handelingen zijn geen letterlijk en woordelijk verslag. Zij zijn primair bedoeld om de zin en strekking van het debat duidelijk te maken, zoals ook is aangegeven in het reglement voor de Stenografische Dienst. Ik heb wat dat betreft ook een punt aangepast dat hier in het debat speelde en dat inderdaad tot verwarring kon leiden en nog steeds tot verwarring leidt. Ik heb bedoeld, te zeggen dat partijen niet gezamenlijk, ook niet bij onderling overleg, af kunnen wijken van de wettelijke bepalingen ter zake van het ontslag en het opzeggen van een overeenkomst. Dat is iets anders dan dat zij bij onderlinge overeenstemming een overeenkomst kunnen beëindigen. Dat kan altijd, maar dat heet geen ontslag. Men kan niet bij onderlinge overeenstemming de ontslagregels wijzigen die wij kennen van dwingend recht. Dat kwam in het debat op, ook in reactie op een motie van mevrouw Koşer Kaya die de functie van het CWI in het regelkader van het BBA wilde wijzigen. Daarop zei ik dat wij het ontslagrecht geheel op slot zouden zetten. In de tekst is wat waarschijnlijk anders een heleboel woorden had gevergd om duidelijk te maken wat er bedoeld was, inderdaad conform de strekking van wat ik zei, gezet: een werkgever mag niet eenzijdig een arbeidsovereenkomst opzeggen.

Uiteraard geldt ook daar een aantal nuances dat men zou moeten aanbrengen, maar tenzij men hier wenst dat de minister nog slechts volgens handboeken spreekt, moet u zulke nuances op de koop toe nemen.

Kortom, ik bestrijd dat wat er is gebeurd de strekking van het betoog heeft gewijzigd. Ik denk dat dat ook nog steeds te verdedigen valt, maar dit zou leiden tot een discussie hier over het ontslagrecht. Het oordeel daarover is conform de regels aan de Stenografische Dienst. Die beoordeelt of iets de zin en strekking wel of niet wijzigt, conform het reglement. Zou dat het geval geweest zijn en de Stenografische Dienst had gezegd dat dit naar haar mening niet past binnen dit kader – ik zeg nogmaals dat ik denk dat het een volstrekt juist oordeel was dat het wel zo was – dan had ik waarschijnlijk de volgende dag de Kamer een brief geschreven om te verduidelijken wat er bedoeld was.

Mevrouw **Koşer Kaya** (D66): De wijziging heeft een totaal andere juridische betekenis dan voorheen. Waarom kan de minister niet gewoon zeggen dat hij een fout heeft gemaakt en dat hij de Kamer hierover op een andere manier had kunnen berichten? De betekenis van "partijen mogen geen afspraken met elkaar maken" is iets anders dan de betekenis van "een werkgever mag niet eenzijdig beëindigen". Ik zou het erg op prijs stellen – dan kunnen wij hier gelijk een streep onder zetten – als de minister nu zou zeggen: "ja, ik heb een foutje

gemaakt, ja, totaal andere inhoudelijke strekking". Dan gaan wij over tot de orde van de dag, in die zin dat wij het weer over de modernisering van het ontslagrecht kunnen hebben. Graag hoor ik nu van de minister dat hij erkent dat hij een fout heeft gemaakt.

Minister **Donner**: Dat heb ik niet, zoals ik heb aangegeven. Ik heb inderdaad wat onduidelijk gezegd wat de bedoeling was om te zeggen. Dat is door verstandige ambtenaren en een verstandige Stenografische Dienst vervolgens vertaald in wat werkelijk de strekking was. Als u zo graag wilt dat ik een fout beken, ik doe dat graag als u daar behoefte aan hebt, zo vaak als u het wilt, maar op dit punt is daar geloof ik geen reden toe. Nu is hier het functioneren van de Stenografische Dienst in het geding, die op dit punt volstrekt terecht heeft geoordeeld dat dit paste binnen de strekking van wat bedoeld was.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Het klinkt bijna alsof minister Donner ontslag op staande voet krijgt. Dat gaat de GroenLinksfractie nog wat te ver. Gelukkig heeft hij ook ontslagbescherming, al wordt het lastig als hij zo doorgaat. De Handelingen van de Tweede Kamer zijn niet een soort Wikipedia waar je maar vrijelijk in kunt veranderen. Het lijkt mij ook geschiedvervalsing als dat gebeurt, dus daar zijn wij niet voor. Het gesproken woord telt.

Ik vraag de voorzitter van de Kamer om een nader onderzoek door het Presidium. De Stenografische Dienst wordt nu in een bepaald daglicht gesteld. Dat betreurt ik. Alle ruis moet van de zender, want wie doet het en wie doet het niet als het gaat om deze correcties? Dat zou ik wel eens nader uitgezocht willen zien. Het kan niet wat de minister heeft gedaan. Hij heeft echt iets anders gezegd dan wat in de Handelingen is opgenomen. Hij kan dat blijven ontkennen, maar dan is hij blind en doof voor de realiteit en zo ken ik hem niet. Ik vraag aan de voorzitter om dit in het Presidium tot op de bodem uit te zoeken en het kwade daglicht waarin de Stenografische Dienst is gesteld van tafel te krijgen. Tegen de minister zeg ik: wees een vent en geef gewoon toe dat u een fout hebt gemaakt.

Minister **Donner**: Het betoog van mevrouw Van Gent geeft, net als dat van mevrouw Koşer Kaya, alleen maar aan hoe verstandig het was om op dit punt de woorden te wijzigen. U begrijpt het verkeerd, want het is volstrekt niet de strekking van wat ik heb gezegd. Maar wie het fout wil begrijpen... Dat zou het inderdaad in de hand kunnen werken. De Handelingen zijn niet bedoeld als permanente bron van amusement, maar om ook het nageslacht duidelijk te kunnen maken wat de strekking en bedoeling van een debat hier was.

Ik constateer hier – en ik denk dat dat volstrekt terecht is – dat het Reglement voor de Stenografische Dienst bepaalt dat de Dienst Verslag en Redactie beslist of een voorgestelde wijziging past binnen de zin of strekking van het betoog of die aantast. Dat is het criterium. Dat is wat hier ook is gebeurd. Als u het zo wilt begrijpen en vindt dat ik iets heb gezegd, totaal anders dan wat er staat, moet u dat overlaten aan degene die iets heeft gezegd of bedoeld te zeggen.

De **voorzitter**: Ik was al van plan om morgen in het presidium voor te stellen om deze zaak in de Commissie

Donner

voor de Werkwijze aan de orde te stellen om het nog eens goed na te gaan. Dat zullen wij morgen dus doen.

De heer **Ulenbelt** (SP): Als fouten, ook door de minister, gecorrigeerd worden is dat heel prijzenswaardig. Maar het is natuurlijk nogal stom als je een fout corrigeert met een nieuwe fout. De minister noemde dat net "nuances". Maar het is echt onjuist wat er staat. Dat zou hij moeten toegeven. Hij kan in de toekomst heel makkelijk voorkomen om nog verdere fouten te maken: door met zijn handen van het ontslagrecht af te blijven. Ik meen dat hij daarmee werkend Nederland en veel andere mensen een heel groot plezier zou doen.

Minister **Donner**: Het enkele feit dat, zoals de heer Ulenbelt vaststelt, een fout is vervangen door een fout, bewijst dat dit niet de bedoeling en opzet was. Het ging erom om een bedoeling en strekking te verduidelijken. Nogmaals: de enige bijdrage die wij kunnen leveren om hier niet op enig moment fouten te maken, is zwijgen over ieder onderwerp. Dat zou een zegen kunnen zijn, maar ik zou het niet aanbevelen.

Vragen van het lid Agema aan de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over **het bericht dat ambulances in bijna 10% van de gevallen te laat komen**.

□

Mevrouw **Agema** (PVV): Voorzitter. In bijna 10% van de gevallen komt de ambulance te laat. Dat betekent dat de ambulance jaarlijks 35.000 keer te laat komt in geval van nood. Dat is onvoorstelbaar vaak. Het is nog erger dat de ambulance in 5% van de gevallen gewoon te laat mag komen. Dat is 20.000 keer per jaar. Het is al erg genoeg dat de treinen in ons land zo vaak vertraging hebben. Maar de ambulance is natuurlijk niet de NS. De ambulance moet in alle gevallen op tijd komen. De minister moet daarvoor zorgen. Hij is verantwoordelijk. Er kan van achter een bureau wel worden gezegd dat het niet haalbaar is om alle ambulances binnen vijf minuten bij een noodgeval te laten aankomen maar dat geeft letterlijk blijk van een totaal gebrek aan urgentie en een ongekende bothed.

Wat zegt de minister tegen de nabestaanden van een man die op het sportveld komt te overlijden ten gevolge van een hartinfarct omdat de ambulance pas na drie kwartier aankomt? Wat vertelt hij aan de nabestaanden van een man die in Almere door een aantal hangjongeren werd neergestoken en waarbij de ambulance pas na 25 minuten er plaatse was? Tegen mij vertelde de minister in antwoord op schriftelijke vragen dat ambulancezorg een schaars goed is. Dat is onbegrijpelijk. Het is vooral een bittere pil voor de nabestaanden.

Dit kan echt niet, minister. U moet ervoor zorgen dat in ons land mensen niet onnodig overlijden of blijvend letsel oplopen doordat de ambulance te laat komt. Dit moet uw allerhoogste prioriteit zijn. Deze mensen worden niet opgehaald om naar het klaverjasclub te gaan. Het gaat om leven of dood. Heeft de minister een antwoord op de vraag in hoeveel gevallen van leven en dood het te laat komen van ambulances een rol speelde?

□

Minister **Klink**: Voorzitter. Ik meen dat de cijfers die mevrouw Agema genoemd heeft, correct zijn. Vorige week hebben wij een brancherapport van de Ambulancezorg Nederland ontvangen. Daaruit bleek dat 91% van alle ambulancespoedritten binnen 15 minuten ter plekke is. Dat is de veldnorm die wordt gehanteerd. Mevrouw Agema duidde op deze cijfers. Dat betekent dat 9% deze norm niet haalt. Dat is haar zorg en dat is mijn zorg. Het is ook de zorg van de ambulancezorg zelf. Sterker nog. Deze zorg was mede de reden waarom men deze nulmeting heeft verricht. Men wilde kijken hoe goed men presteerde en vooral waar het beter moet en kan. De gevoelens die mevrouw Agema in haar vragen legt en haar zorg voor de mensen die het betreft, zijn ook mijn zorgen en die van de sector. Dat kan zij rustig van mij aannemen. Daarover mag geen enkel misverstand bestaan.

Desalniettemin moet het wel beter. Dat kan langs een aantal lijnen worden bereikt. De eerste daarvan is het komen tot regionale ambulancevoorzieningen. In overwegende mate bestaan die al, maar nog niet over de hele linie. De vervoerder werkt daarin samen met de meldkamer. Het is dan in een hand. Bovendien is er één vervoerder per regio. Er zijn indicaties dat dit beter werkt en men de norm van vijftien minuten in een hoger percentage haalt. Dat is men nu aan het uitzoeken.

Het tweede belangrijke punt betreft de verschillen tussen de regio's, ook met betrekking tot de tijd van binnenkomst van de melding en het daadwerkelijk uitrijden van de ambulances. Met name bij de meldkamer is daarom echt nog winst te behalen.

Het derde aspect is de triage, het beoordelen of bij een melding sprake is van een proefrit of niet. Dat kan ook vele malen beter, want ook daar zijn grote verschillen te zien tussen de regio's. Dan blijken A2-ritten, die geen spoedritten zijn, toch A1-ritten te zijn. Dat legt een beslag op de capaciteit, en daar is dus nog verbetering mogelijk.

Dat alles onderkent de ambulancesector overigens ook. Daar wil men ook langs die lijnen verder werken, met regionale ambulancevoorzieningen, betere triage, dus de afweging van spoed of geen spoed, en sneller reageren op een melding.

Daarnaast wordt ook van mijn kant het een en ander gedaan. Op dit moment vindt onderzoek plaats door het RIVM om te kijken in hoeverre de capaciteit toereikend is of dat herschikking zou moeten plaatsvinden. Wij verwachten dat het onderzoek in de loop van volgend jaar zal zijn afgerond.

Ten slotte wijs ik erop dat een paar jaar geleden, in 2004 en 2005, zeker 30 mln. extra is uitgetrokken voor de ambulancediensten, en daarvan worden nu de verbeteringen zichtbaar. Voor het zover is moeten immers mensen worden opgeleid en ambulances worden aangeschaft. Dat geld is gefaseerd uitgekeerd. De cijfers waar u het over hebt zijn van 2006. Toen werd nog niet het volledige bedrag uitgekeerd, terwijl dat in 2007 wel het geval is. Ik denk en hoop dan ook dat de verbeteringen er zullen komen. Ik houd de vinger aan de pols, en de overige verbeteringen die ik zo-even noemde, zijn wat mij betreft een aangelegen punt. De Kamer kan ervan op aan dat ik erop zal toezien dat die ook gerealiseerd worden.

Mevrouw **Agema** (PVV): Voorzitter. De minister deelt dus